

for at skaffe Skovarbejderne bedre Lønningvilkkaar, og det gør han ved at stemme for vort Ændringsforslag.

J. H. Jensen: Overfor den sidste Taler skal jeg indrømme, at det ikke kan være nogen særlig Trøst for Skovarbejderne i andre Distrikter, at Lønnen er daarlig for de københavnske Skovarbejdere.

Overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) skal jeg sige, at jeg tror ikke, at Skovarbejderne paa Buderupholm ville henfalde til Drukkeneskab og Fraadseri, fordi de fik højere Løn. Det er nemlig ædruelige Arbejdere, og har det ærede Medlem en anden Opfattelse, tager han fejl. Hvad de have i Aarsløn, er meget vanskeligt at oplyse. Thi naar de ikke have Bolig, have de ikke Arbejde ved Statens Skove hele Aaret, men tage Arbejde rundt omkring. Men naar Priserne ere ens, maa Lønnen ogsaa blive ens, det Facit givet sig af sig selv. Naar 2 Arbejdere have ens Løn, og de udføre lige meget Arbejde, maa Fortjenesten ogsaa blive ens. Det tror jeg ikke kan omdisputeres.

K. M. Klausen: Nej, Lønnen er ikke ens. I København betale vi i intet Tilfælde 1 Kr. 60 Øre. I Midtjylland er Daglønnen 2 Kr. og i Roskildeegnen 2 Kr. 50 Øre. Men nu have vi altsaa faaet at vide, at det ærede Medlem ved ingenting om Forholdene ved Buderupholm. Han har kun draget det frem for at nedsætte Forholdene her i København. Hvis det ærede Medlem havde kunnet staa frem og sige, at Aarslønnen i Buderupholms Skovdistrikt var 100 à 200 Kr. højere end den, Københavns Kommune betaler, kunde han have haft Ret i sine Paastande. Men derom ved han intet. Men da ogsaa den ærede Ordfører talte om Københavns Kommune, skal jeg oplyse, at vore Skovløbere lønnes med 4 Tdr. Land Tjenestejord, 100 Kr. aarlig og Brændsel til en Værdi af 46 Kr. Dertil kommer, at deres Fortjeneste ved Arbejde i Skovene er omtrent 300 Kr. Ledvogterne faa foruden fuld Betaling for deres Arbejde fri Bolig, der sættes til 100 Kr., en Løn af 100 Kr. og desuden Brændsel til Værdi af 46 Kr. Det er meget mere end det, der er Tale om fra Statens Side. Og dertil kommer det, hvori Kommunen er langt forud, at vi give fuld Dagløn i Sygdomstilfælde; de ere forsikrede mod Ulykkestilfælde og berettigede til Pension.

Zahle: Naar den højtærede Landbrugsminister udtalte, at han med Fornøjelse vilde være med til at give lige saa meget i Administrationsbidrag til Husmandsforeningerne som til Landboforeningerne — naar han blot fik at vide, at Medlemsantallet var saa stort, at de 3,000 Kr. ikke kunde tilstrække, vilde han stille Forslag om Forhøjelse —, vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Landbrugsminister, om han, hvis der i Dag bliver vedtaget kun at bevilge de 3,000 Kr., og der dog indkommer Meddelelse om, at Medlemsantallet er saa stort i Husmandsforeningerne, at de 3,000 Kr. ikke kunne tilstrække, da vil tage det, som yderligere behøves, paa forventet Tillægsbevilling. Vi have jo hørt den ærede Ordfører for Flertallet udtale, at der ikke var nogen principiel Modstand mod at forhøje Tilskuddet til Husmandsforeningerne, man modsatte sig det kun af formelle Grunde i Øjeblikket, idet der efter Flertallets Mening ikke var tilvejebragt de Oplysninger, der ere fornødne for at gaa til Forhøjelsen. Den højtærede Minister vil altsaa kunne være fuldkommen tryk for, at Flertallet her i Tinget vil bevilge paa næste Aars Tillægsbevillingslov, hvad der efter indkomne Oplysninger maatte vise sig at være fornødent, for at man kan give pr. Medlem lige saa meget i Administrationstilskud til Husmandsforeningerne som til Landboforeningerne, og da den højtærede Landbrugsminister har udtalt Ønsket om eller i alt Fald sin Villie til at ordne Forholdet ens for Husmandsforeningerne og Landboforeningerne, haaber jeg, at naar de efter Flertallets og Ministerens Mening fornødne Oplysninger foreligge paa betryggende Maade, vil den højtærede Minister ikke lade sig binde af den Bevilling, der vedtages her i Dag, men tage det, som derudover maatte være nødvendigt, paa forventet Tillægsbevilling.

Overfor det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen), der var saa højlig forarget over, at jeg havde gjort en Bemærkning om, at man jo kunde kalde den jydsk Husmandsforening for „Jydsk Huskoneforening“, skal jeg først gøre den Bemærkning, at han tog fejl, naar han mente, at jeg var ked af, at der var mange Kvinder med i „Jydsk Husmandsforening“. Jeg nævnedes kun dette med Kvinderne som en Grund blandt andre til, at det ikke var saa rigtigt at kalde den „Husmandsforening“. Det var kun i Forhold til Navnet, at jeg nævnedes dette med Kvinderne. Det